

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/15/2014
Identifikačné číslo spisu:	4412010200
Dátum vydania rozhodnutia:	19.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4412010200.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvinenej O. G. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 19. marca 2014 v Bratislave dovolanie obvinenej O. G., zastúpenej obhajcom JUDr. I. X. ml., proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 24. apríla 2013 sp. zn. 2 To 21/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej O. G. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 10. decembra 2012 sp. zn. 1 T 63/2012 bola obvinená O. G. uznaná za vinnú z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

pod rôznymi zámienkami a vedomá si svojich ďalších záväzkov vylákala v meste Nové Zámky od poškodenej J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., K. XXX, dňa 22.05.2006 sumu 200.000,-Sk (6.638,78 €), ktorú sa zaviazala vrátiť do 22.09.2006 a dňa 12.07.2006 sumu 300.000,-Sk (9.958,16 €), ktorú sa zaviazala vrátiť do 12.10.2006, od poškodeného K. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. J. E., O.. XX, dňa 25.07.2006 sumu 300.000,-Sk (9.958,16 €), ktorú sa zaviazala vrátiť do 30.09.2006, teda spolu vo výške 800.000,-Sk (26.555,14 €), pričom už v čase prijímania požičaných peňazí vedela, že v dohodnutých termínoch splatnosti nebude vedieť reálne vrátiť tieto bezúročné pôžičky, na naliehanie poškodeného K. A. tomuto vrátila dňa 16.02.2007 sumu 100.000,-Sk (3.319,39 €), poškodenej J. Q. nevrátila žiadne peniaze, všetky požičané peniaze použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila poškodenému K. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. J. E., O.. XX, škodu vo výške 9.958,16 € z ktorej dosiaľ neuhradila sumu 6.638,78 € a poškodenej J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., K. XXX, škodu vo výške 16.596,96 €.

Za to bola odsúdená podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvinenú uhradiť poškodenému K. A.kodu vo výške 6.638,78 € a poškodenej J. Q.kodu vo výške 16.596,96 €.

Proti tomuto rozsudku podala obvinená v zákonom stanovenej lehote odvolanie do všetkých jeho výrokov. Včas podané odvolanie odôvodnila osobitným podaním z 22. apríla 2013 prostredníctvom obhajcu (č.l. 631-633/zv. II).V dôvodoch odvolania namietala jednostranné v jej neprospech vyhodnotenie svedeckých výpovedí poškodených, poukazovala, že poškodeným vrátila viac ako si požičala, namietala, že jej nebol preukázaný úmysel, a preto navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a ju podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby oslobodiť.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Nitre, ktorý na verejnom zasadnutí uznesením z 24. apríla 2013 sp. zn. 2 To 21/2013 odvolanie obvinenej O. G. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 24. apríla 2013, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinená prevzala 16. septembra 2013, jej obhajca 24. augusta 2013, prokurátor 23. augusta 2013 a rozhodnutie prevzali aj poškodené strany.

Okresný súd Nové zámky 17. marca 2014 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvinenej O. G., ktoré podala prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. I. X. ml., ktorý ju obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 27. januára 2014 a smeruje proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu.

V písomných dôvodoch svojho dovolania uviedla, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu vytýkala obom konajúcim súdom nižšieho stupňa, že jednostranne v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov pristúpili k vyhodnoteniu dôkazného stavu, podľa ktorého poškodení A. a Q. tvrdili, že peniaze, ktoré v reále a preukázateľne vrátila, podľa ich vyjadrenia mala vrátiť na iné v písomnej forme nepodložené pôžičky. Súd na jednej strane listinný doklad - príjmový pokladničný doklad znejúci na sumu 240.000,- Sk v prospech K. A. - posudzuje ako dodatočne pozmeňovaný a nedôveryhodný, ale na druhej strane tvrdenia poškodených o iných pôžičkách nepodložených zmluvami o pôžičke uzatvorenými v písomnej forme (alebo forme písomne uznaného dlhu, zmenky a pod.) pokladá za preukázané len na základe výpovedí poškodených. Tvrdenie poškodeného A. a svedkov - jeho spolužiakov, z ktorých vychádzali oba súdy, je zarážajúce, lebo poškodený A. ani poškodená Q. si nároky na vrátenie peňazí neuplatňovali v občianskom súdnom konaní. Neuniesli by totiž dôkazné bremeno, a preto ťarchu dokazovania v smere opodstatnenosti nárokov, sa snažili preniesť na orgány činné v trestnom konaní.

V ďalšej časti svojho dovolania namietala, že vykonaným dokazovaním nebol preukázaný úmysel, že už v čase požičiavania peňazí mala úmysel pôžičky nevrátiť. Poukazovala na závery znaleckého posudku KEÚV PZ v Bratislave z 25. júna 2010, z ktorého nemožno jednoznačne ustáliť, že dodatočne dopisovala dátumy do príjmového pokladničného dokladu a napokon uviedla, že poškodeným vrátila požičané peňažné prostriedky vo väčšom rozsahu, ako predstavovali ich pohľadávky. Záverom svojho dovolania uviedla, že existujú vážne pochybnosti o tom, že sa stal skutok, pre ktorý bola trestne stíhaná, a preto poukázaním na zásadu „in dubio pro reo“ navrhla dovolaniu vyhovieť, zrušiť napadnuté uznesenie, ako aj rozsudok okresného súdu a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Možnosť

vyjadriť sa využila iba prokurátorka okresnej prokuratúry, ktorá vo svojom vyjadrení (č.l. 660 - 657) uviedla, že nie sú splnené zákonné podmienky dovolania, nakoľko dovolanie smeruje proti skutkovým zisteniam, a preto navrhla dovolanie obvinenej podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinená O. G., ako už bolo vyššie uvedené, opierala podané dovolanie o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. Poukázaním na uvedený dovolací dôvod preto nemožno namietat' porušenie procesných predpisov. V medziach tohto dovolacieho dôvodu možno namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdom, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nejde alebo ide o iný trestný čin, než ktorým bol obvinený uznaný za vinného. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu však nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené. Rovnako nie je možné preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov v zmysle § 2 ods. 10 a 12 Tr. por., pretože táto činnosť súdu spočíva na aplikácii procesných ustanovení a nie hmotnoprávnych.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že najvyšší súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou, a preto nemôže preskúmať a posudzovať postup súdov prvého a druhého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov. Naopak, najvyšší súd ako súd dovolací, je povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého, prípadne druhého stupňa a potom v nadväznosti na nimi zistený skutkový stav, môže posudzovať hmotnoprávne posúdenie skutku.

V posudzovanej veci uplatnené dovolacie námietky obvinenej smerujú primárne do oblasti skutkových zistení. Z jej strany ide o výhrady voči spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie,

prejavuje nesúhlas s procesným postupom súdov pri vykonávaní a hodnotení dôkazov, na základe čoho považuje skutkové závery za nesprávne. Dovolaciemu súdu vlastne predkladá vlastnú verziu skutkového stavu založenú na inom, pre ňu priaznivom hodnotení dôkazov. Z uvedeného je zrejmé, že argumenty uvedené v dovolaní obvinenej nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože sa netýkali právneho posúdenia, ale výlučne skutkových zistení a hodnotenia dôkazov.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanom prípade ako z vyššie uvedeného vyplýva neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvinenej O. G. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.